

Біном Ньютона. Поліноміальна теорема. Задача про цілочислові розв'язки. Генерування комбінаторних об'єктів.

Біном Ньютона. Поліноміальна теорема.

Біноміальними коефіцієнтами називають числа $C_n^r = n! / r! \cdot (n-r)!$ - кількість сполучень без повторень із n елементів по r . Розглянемо деякі властивості біноміальних коефіцієнтів.

Біном Ньютона – це формула для розкладу на окремі складові цілого невід'ємного ступеня суми двох змінних, що має вигляд:

$$(x+y)^n = \sum_{r=0}^n C_n^r x^r y^{n-r} = \sum_{r=0}^n C_n^r x^{n-r} y^r$$

Розглянемо деякі властивості біноміальних коефіцієнтів.

1. Правило симетрії. Нехай n і r – невід'ємні числа $r \leq n$. Тоді $C_n^r = C_n^{n-r}$.
2. Рівність Паскаля : $C_n^k = C_{n-1}^k + C_{n-1}^{k-1}$.

Доведення. Позначимо як $S_{n,k}$ множину всіх сполучень з елементів $\{a_1, \dots, a_{n-k}, a_n\}$ по k елементів; як $S_{n-1,k}$ – відповідно з елементів $\{a_1, \dots, a_{n-1}\}$ по k ; як $S_{n-1,k-1}$ – з елементів $\{a_1, \dots, a_{n-1}\}$ по $k-1$. Кожному сполученню з $S_{n,k}$, яке містить елемент a_n , відповідає сполучення з $S_{n-1,k-1}$. Якщо ж сполучення з $S_{n,k}$ не містить a_n , то йому відповідає сполучення з $S_{n-1,k}$. Отже, існує бієкція між множинами $S_{n,k}$ і $S_{n-1,k} \cup S_{n-1,k-1}$. Оскільки очевидно, що

$$S_{n-1,k} \cap S_{n-1,k-1} = \emptyset, \text{ то } |S_{n,k}| = |S_{n-1,k}| + |S_{n-1,k-1}|, \text{ тобто } C_n^k = C_{n-1}^k + C_{n-1}^{k-1}.$$

Дане рекурентне співвідношення дає змогу побудувати з лінійною складністю таблицю для чисел C_n^r , яку називають трикутником Паскаля.

$n \backslash k$	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	...
0	1										...
1	1	1									...
2	1	2	1								...
3	1	3	3	1							...
4	1	4	6	4	1						...
5	1	5	10	10	5	1					...
6	1	6	15	20	15	6	1				...
7	1	7	21	35	35	21	7	1			...
8	1	8	28	56	70	56	28	8	1		...
9	1	9	36	84	126	126	84	36	9	1	...

3. Послідовність (P_n) дійсних чисел називають *унімодальною*, якщо існує такий натуральний номер m , що $P_0 < P_1 < \dots < P_m, P_m \geq P_{m-1} \geq P_{m+2} > \dots > P_n$ тобто:

- 1) послідовність строго зростає на відрізку $[0, m], m > 0$;
 - 2) послідовність строго спадає на відрізку $[m+1, n], m+1 < n$;
 - 3) максимальне значення досягається не більше ніж у двох точках: m і, можливо, $m+1$.
4. **Рівність Вандермонда.** Нехай m, n, r – цілі невід'ємні числа, причому $r \leq \min\{m, n\}$

$$C_{n+m}^r = \sum_{k=0}^r C_m^{r-k} C_n^k$$

. Тоді,

$$C_n^k = \frac{n}{k} C_{n-1}^{k-1}$$

5. **Винесення за дужки.**

6. **Заміна індексів.** $C_n^m C_m^k = C_n^m C_{n-k}^{m-k}$

ТЕОРЕМА (біноміальна). Нехай x та y – змінні, n – додатне ціле число. Тоді $(x + y)^n = \sum_{k=0}^n C_n^k \cdot x^k \cdot y^{n-k} = \sum_{k=0}^n C_n^k \cdot x^{n-k} \cdot y^k$

Доведення: Дамо комбінаторне доведення цієї теореми. Оскільки $x^k \cdot y^{n-k}$ отримано внаслідок k -кратного вибору x та $(n - k)$ -кратного вибору y з n співмножників у виразі $(x + y)^n$, то коефіцієнт при $x^k \cdot y^{n-k}$ дорівнює кількості способів k -кратного вибору x з n співмножників, тобто $C_n^k = C_n^{n-k}$.

Коефіцієнти при x та y називаються біноміальними, оскільки записуються в розкладі бінома $(x + y)^n$.

Приклад 6. Знайдемо розклад виразу $(x + y)^4$. Скориставшись біноміальною теоремою, можемо записати:

$$(x + y)^4 = C_4^0 x^4 + C_4^1 x^3 y + C_4^2 x^2 y^2 + C_4^3 x y^3 + C_4^4 y^4 = x^4 + 4x^3 y + 6x^2 y^2 + 4x y^3 + y^4$$

Приклад 7. Визначимо коефіцієнт при $x^{10} y^8$ в розкладі $(x + y)^{18}$. Цей коефіцієнт дорівнює:

$$C_{18}^{10} = \frac{18!}{10!8!} = 43758$$

Приклад 8. Визначимо коефіцієнт C при $x^{40} y^{18}$ в розкладі $(4x^5 + 3y^2)^{17}$. Для цього запишемо таке рівняння:

$$(4x^5 + 3y^2)^{17} = \sum_{i=0}^{17} C_{17}^i 4^i x^{5i} 3^{17-i} y^{2(17-i)}$$

З цього випливає, що коефіцієнт C при $x^{40} y^{18}$ дорівнює:

$$C = C_{17}^8 * 4^8 * 3^9 = \frac{17!}{8!9!} * 4^8 * 3^9$$

Біноміальні коефіцієнти з трикутника Паскаля співпадають з отриманим виразом.

За допомогою біноміальної теореми можна довести ще дві властивості біноміальних коефіцієнтів:

- 1) $\sum_{k=0}^n C_n^k = 2^n$
- 2) $\sum_{k=0}^n (-1)^k C_n^k = 0$

Як узагальнення бінома Ньютона розглянемо вираз у вигляді $(x_1 + x_2 + \dots + x_k)^n$.

Поліноміальна теорема. Вираз $(x_1 + x_2 + \dots + x_k)^n$ дорівнює сумі всіх можливих доданків $P_n(n_1, n_2, \dots, n_k) x_1^{n_1} x_2^{n_2} \dots x_k^{n_k}$, де $n_1 + n_2 + \dots + n_k = n$, тобто

$$(x_1 + x_2 + \dots + x_k)^n = \sum_{\substack{n \geq 0, \dots, n_k \geq 0 \\ n_1 + \dots + n_k = n}} P_n(n_1, \dots, n_k) x_1^{n_1} x_2^{n_2} \dots x_k^{n_k}$$

Доведення. Запишемо $(x_1 + x_2 + \dots + x_k)^n$ у вигляді добутку n співмножників і розкриємо дужки. Коефіцієнт при $x_1^{n_1} \cdot x_2^{n_2} \dots x_k^{n_k}$ дорівнює кількості перестановок із повтореннями таких, що елемент x_1 міститься в кожній з них n_1 разів, x_2 - n_2 разів, ..., x_k входить n_k разів, а всього елементів $n + n_2 + \dots + n_k = n$. Очевидно, що цей коефіцієнт дорівнює $P_n(n_1, n_2, \dots, n_k)$.

Отриману рівність називають *поліноміальною формулою*. Вона, зокрема, дає змогу доводити деякі властивості чисел $P_n(n_1, n_2, \dots, n_k)$.

Зазначимо дві з них:

1. Нехай $x_1 = x_2 = \dots = x_k = 1$; тоді

$$\sum_{\substack{n_1 \geq 0, \dots, n_k \geq 0 \\ n_1 + \dots + n_k = n}} P_n(n_1, n_2, \dots, n_k) = k^n$$

2. Помножимо обидві частини поліноміальної формули, якщо її записати для $n-1$ на $(x_1 + x_2 + \dots + x_k)$ і порівняємо коефіцієнти при однакових доданках. Тоді отримаємо таке співвідношення:

$$P_n(n_1, n_2, \dots, n_k) = P_{n-1}(n_1 - 1, n_2, \dots, n_k) + P_{n-1}(n_1, n_2 - 1, \dots, n_k) + P_{n-1}(n_1, n_2, \dots, n_k - 1)$$

Задача про цілочислові розв'язки

Цю задачу формулюють так: знайти кількість розв'язків рівняння $x_1 + x_2 + \dots + x_r = n$ у цілих невід'ємних числах, де n — ціле невід'ємне число.

Узявши такі невід'ємні цілі числа x_1, x_2, \dots, x_n , що $x_1 + x_2 + \dots + x_r = n$ можна одержати сполучення з повтореннями з r елементів по n , а саме: елементів першого типу — x_1 одиниць, другого — x_2 , ..., r -го — x_r . Навпаки, якщо є сполучення з повтореннями з r елементів по n , то кількість елементів кожного типу задовольняють вимоги рівняння $x_1 + x_2 + \dots + x_r = n$ у цілих невід'ємних числах. Отже, кількість цілих невід'ємних розв'язків цього рівняння дорівнює:

$$H_r^n = C_{n+r-1}^n = \frac{(r+n-1)!}{n!(r-1)!}.$$

Приклад 11.1. Знайдемо кількість невід'ємних цілих розв'язків рівняння $x_1 + x_2 + x_3 = 10$. Безпосереднє використання попередньої формули дає

$$H_3^{10} = C_{10+3-1}^{10} = C_{12}^{10} = \frac{12!}{10!2!} = \frac{12 \cdot 11}{2} = 66.$$

Кількість розв'язків рівняння $x_1 + x_2 + \dots + x_r = n$ у цілих невід'ємних числах можна визначити й тоді, коли на змінні накладено певні обмеження.

Приклад 11.2. Знайдемо кількість невід'ємних цілих розв'язків рівняння $x_1 + x_2 + x_3 = 11$, де $x_1 \geq 1$, $x_2 \geq 2$, $x_3 \geq 3$. Очевидно, ця задача еквівалентна рівнянню $x_1 + x_2 + x_3 = 5$ без обмежень. Справді, потрібно взяти щонайменше один елемент першого типу, два елементи другого типу, три елементи третього — разом $1+2+3=6$ елементів; отже, $11-6=5$ елементів залишається для довільного вибору,

$$H_3^5 = C_{3+5-1}^5 = C_7^5 = \frac{7!}{5!2!} = \frac{6 \cdot 7}{2} = 21$$

Приклад 11.3. Визначимо кількість розв'язків нерівності $x_1 + x_2 + x_3 \leq 10$ в невід'ємних цілих числах. Уведемо допоміжну змінну x_4 , яка може набувати цілих невід'ємних значень, і перейдемо до еквівалентної задачі: визначити кількість розв'язків рівняння $x_1 + x_2 + x_3 + x_4 = 10$ в невід'ємних цілих числах. Отже,

$$H_4^{10} = C_{4+10-1}^{10} = C_{13}^{10} = \frac{13!}{10!3!} = 286.$$

Генерування перестановок

Проблемі систематичної побудови всіх $n!$ перестановок n елементної множини присвячено багато публікацій. Ця проблема має давню історію. Її виникнення можна віднести до початку XVII ст., коли в Англії виникло особливе мистецтво дзвонарства. Воно полягало у вибиванні на n різних дзвонах усіх $n!$ перестановок. Це слід було робити по пам'яті. Тому шанувальники цього мистецтва розробили перші прості методи систематичної побудови всіх

перестановок без повторень. Деякі із цих незаслужено забутих методів було знову відкрито в наш час у зв'язку з появою комп'ютерів. Це мистецтво проіснувало довго. Знаменита «Книга рекордів Гіннеса» містить інформацію про вибивання всіх $8! = 40320$ перестановок на 8 дзвонах у 1963 р. Для цього було потрібно 17 год. 58 хв. 30 сек.

Означення: Перестановкою скінченної множини A називають бієктивне відображення множини A в себе: $P(n) = n(n-1)(n-2)\dots 1 = n!$

Кожній n елементній множині A можна поставити у взаємно-однозначну відповідність множину $A' = \{1, 2, \dots, n\}$. Зручно спочатку генерувати перестановки n перших натуральних чисел, а потім замінити кожне число відповідним елементом множини A . Унаслідок цього отримаємо всі перестановки елементів даної множини A .

Існують різні алгоритми для генерування перестановок множини $A' = \{1, 2, \dots, n\}$.

Розглянемо один із них. Даний алгоритм ґрунтується на послідовній побудові перестановок множини A' у лексикографічному порядку. Перестановку (a_1, a_2, \dots, a_n) для спрощення записів позначатимемо як $a_1a_2\dots a_n$. На множині всіх перестановок означимо лексикографічний порядок: $a_1a_2\dots a_n < b_1b_2\dots b_n$, якщо для якогось k , $1 \leq k \leq n$, виконуються співвідношення $a_1 = b_1, a_2 = b_2, \dots, a_{k-1} = b_{k-1}$ але $a_k < b_k$. У такому разі говорять, що перестановка $a_1a_2\dots a_n$ менша від перестановки $b_1b_2\dots b_n$, або перестановка $b_1b_2\dots b_n$ більша від перестановки $a_1a_2\dots a_n$. Якщо замість чисел $1, 2, \dots, n$ узяти букви a, b, \dots, z з природним порядком $a < b < \dots < z$, то лексикографічний порядок означає стандартну послідовність, у якій слова довжиною n наведено в словнику. Перестановку $b_1b_2\dots b_n$ називають лексикографічно наступною за $a_1a_2\dots a_n$, якщо не існує такої перестановки $c_1c_2\dots c_n$, що $a_1a_2\dots a_n < c_1c_2\dots c_n$ і $c_1c_2\dots c_n < b_1b_2\dots b_n$.

Приклад 1. Перестановка **23145** множини $\{1, 2, 3, 4, 5\}$ менша від перестановки **23154**.

Алгоритм генерування перестановок множини $A' = \{1, 2, \dots, n\}$ ґрунтується на процедурі, що будує перестановку, лексикографічно наступну за даною перестановкою $a_1a_2\dots a_n$. Покажемо, як це можна зробити. Спочатку припустимо, що $a_{n-1} < a_n$. Поміняємо місцями a_n й a_{n-1} і одержимо більшу перестановку. Вона лексикографічно наступна, бо ніяка інша перестановка не є більшою за дану перестановку й меншою за отриману.

Приклад 2. Нехай **314256** - задана перестановка, тоді перестановка **314265** - лексикографічно наступна.

Тепер розглянемо випадок $a_{n-1} > a_n$. Проглянемо останні три члени перестановки. Якщо $a_{n-2} < a_{n-1}$ то останні три члени можна переставити для отримання наступної перестановки. Поставимо менше з двох чисел a_{n-1} та a_n , яке, однак, більше, ніж a_{n-2} , на позицію $n-2$. Потім розмістимо число, що залишилось, та a_{n-2} на останніх двох позиціях у висхідному порядку.

Приклад 3. Нехай **3245167** - задана перестановка, тоді перестановка **3245617** - лексикографічно наступна.

Узагальнивши все вищесказане, одержимо:

Алгоритм побудови лексикографічно наступної перестановки за перестановкою $a_1a_2\dots a_n$.

Крок 1. Знайти такі числа a_j , та a_{j+1} такі, що $(a_j < a_{j+1}) \wedge (a_{j+1} > a_{j+2} > \dots > a_n)$. Це означає, що в перестановці потрібно знайти першу справа пару сусідніх чисел, у якій число, що ліворуч, менше від числа, що праворуч.

Крок 2. Записати в j -ту позицію таке найменше з чисел $a_{j+1}, a_{j+2}, \dots, a_n$, яке водночас більше, ніж a_j .

Крок 3. Записати у висхідному порядку число a_j і решту із чисел $a_{j+1}, a_{j+2}, \dots, a_n$ у позиції $j+1, \dots, n$.

Приклад 4. Побудуємо перестановку, наступну в лексикографічному порядку за **631254**. Перша справа пара чисел, у якій число, що ліворуч, менше від числа, що праворуч, це **12**. Отже, розглянемо послідовність чисел **254**. Серед них найменше число, більше від **1**, це **2**. Тепер **2** запишемо на місце числа **1**, а решту чисел **154** розмістимо на останніх трьох позиціях у висхідному порядку: **632145**.

Щоб побудувати всі n перестановок множини $A' = \{1, 2, \dots, n\}$, починаємо з лексикографічно найменшої перестановки $123\dots n$ і послідовно $n!-1$ разів виконуємо алгоритм

побудови лексикографічно наступної перестановки.

Генерування сполучень

Знову розглянемо множину $A' = \{1, 2, \dots, n\}$. Сполучення без повторень з n елементів по r - це r -елементна підмножина множини A' . Оскільки порядок запису елементів множини неістотний, то запишемо елементи в кожному сполученні у висхідному порядку. Отже, розглядаємо сполучення $\{a_1, a_2, \dots, a_r\}$, як рядок чисел $a_1 a_2 \dots a_r$, причому $a_1 < a_2 < \dots < a_r$.

Як і для перестановок, знайдемо наступне сполучення відповідно до лексикографічного порядку. Припустимо, що $n = 6$ та $r = 4$. Якщо можна збільшити останню цифру, то так і будемо робити. Тому, маючи рядок 234, його можна замінити на 235. Якщо ж маємо 236, то останнє число збільшити не можна. Тому переходимо до наступного (справа) числа й дивимось, чи можна його збільшити. У даному разі це можна зробити: потрібно замінити 3 на 4. Проте ми прагнемо побудувати найменший рядок із тих, котрі більші 236. Тому збільшуємо останнє число (тобто 4) на 1 і записуємо результат у наступну позицію. Отже, перші два числа — це 1 і 4, тому наступний рядок - 245. Припустимо, що є рядок 256. Останнє й передостаннє числа збільшити не можна. Проте перше число збільшити можна, тому 2 збільшуємо до 3. Щоб зробити рядок мінімальним, як останні числа візьмемо 4 та 5, унаслідок чого отримаємо рядок 345. Значення останнього числа в рядку - найбільше можливе, якщо воно дорівнює $n - r + r$. Якщо останнє число — найбільше можливе, то передостаннє - найбільше можливе, якщо воно дорівнює $n - r + (r - 1)$ або $n - r + i$, де $i = r - 1$ є позицією цього числа. Загалом, значення кожного i -го числа найбільше можливе, якщо числа праворуч від нього - найбільші можливі, і це значення дорівнює $n - r + i$. Отже, проглядаємо рядок справа наліво й визначаємо, чи дорівнює значення i -го елемента (це максимальне значення, яке може бути в i -й позиції). Перше значення, яке не задовольняє цю умову, можна збільшити. Нехай, наприклад, це значення дорівнює m і займає j -ту позицію. Збільшуємо m на 1, а значення кожного елемента, що стоїть після j -го, дорівнює значенню попереднього елемента плюс 1. Тепер можемо сформулювати:

Алгоритм побудови лексикографічно наступного сполучення

Крок 1. Знайти в рядку перший справа елемент a_i , такий, що $a_i \neq n - r + i$.

Крок 2. Для знайденого елемента виконати присвоювання $a_i := a_i + 1$.

Крок 3. Для $j = i + 1, i + 2, \dots, r$ виконати $a_j := a_j - i$ (або, що те саме, $a_j := a_{j-1} + 1$).

Приклад 5. Нехай множина $A' = \{1, 2, 3, 4, 5, 6\}$. Знайдемо сполучення, наступне за $\{1, 2, 5, 6\}$ у лексикографічному порядку. Задане сполучення подамо рядком 1256. Маємо $n = 6$, $r = 4$. Перший справа з таких елементів, що $a_i \neq 6 - 4 + i$, - це елемент $a_2 = 2$. Для обчислення наступного більшого сполучення збільшуємо a_2 на 1 й одержуємо $a_2 = 3$. Тепер $a_3 = 3 + 1 = 4$ та $a_4 = 3 + 2 = 5$ - бачимо, що за алгоритмом підкреслений доданок щоразу збільшується на 1. Отже, наступне в лексикографічному порядку сполучення - те, що зображене рядком 1345, тобто $\{1, 3, 4, 5\}$.

Обґрунтування алгоритму

Доведемо, що наведений алгоритм справді буде наступне в лексикографічному порядку сполучення. Рядок чисел, яким подано лексикографічно наступне сполучення, відрізняється від рядка, що зображає дане сполучення, з позиції i , бо в даному сполученні в позиціях $i + 1, i + 2, \dots, r$ є максимально можливі числа. Отже, $a_i + 1$ - найменше можливе число, яке можна записати в позицію i , якщо хочемо отримати сполучення, більше від даного. Тоді $a_i + 2, \dots, a_i + r - i + 1$ - найменші можливі числа, які можна записати в позиціях від $i + 1$ до r .

Коротко зупинимось на питанні генерування всіх розміщень з n елементів по r . Знову розглядатимемо цю задачу лише для множини $A' = \{1, 2, \dots, n\}$. Один із можливих способів її розв'язання такий. Використаємо алгоритм генерування лексикографічно наступного сполучення для побудови r -елементних сполучень n -елементної множини A' . Після кожної стадії, коли побудовано чергове r -сполучення, застосуємо $r! - 1$ разів алгоритм побудови перестановки за умови $n = r$ для побудови всіх перестановок елементів цього сполучення як r -елементної множини.

Генерування розбиттів множини

Опишемо алгоритм генерування всіх розбиттів множини. Ідею цього алгоритму найпростіше пояснити, сформулювавши його в рекурентній формі. Зазначимо спочатку, що кожне розбиття S множини $\{1, 2, \dots, n\}$ однозначно задає розбиття S_{n-1} , множини $\{1, 2, \dots, n-1\}$, одержане з S після вилучення елемента n із відповідної підмножини і вилучення порожньої підмножини, якщо елемент n утворював одноелементну підмножину. Навпаки, якщо дано розбиття $P = \{A_1, A_2, \dots, A_k\}$ множини $\{1, 2, \dots, n-1\}$, то легко знайти всі такі розбиття S_n множини $\{1, 2, \dots, n-1, n\}$, що $S_{n-1} = P$.

Розбиття матиме вигляд:

$$\begin{array}{lll} \{A_l, & A_2, & \dots, A_k, \{n\} \} \\ \{A_l \cup \{n\}, & A_2, & \dots, A_k, \} \\ \{A_l, & A_2 \cup \{n\}, & \dots, A_k, \} \\ \hline \{A_l, & A_2, & \dots, A_k \cup \{n\}, \} \end{array}$$

Наведені міркування підказують простий рекурентний спосіб генерування всіх розбиттів. Якщо дано список L_{n-1} усіх розбиттів множини $\{1, 2, \dots, n-1\}$, то список L_n усіх розбиттів множини $\{1, 2, \dots, n-1, n\}$ утворюють заміною кожного розбиття P в списку L_{n-1} на відповідну йому послідовність.

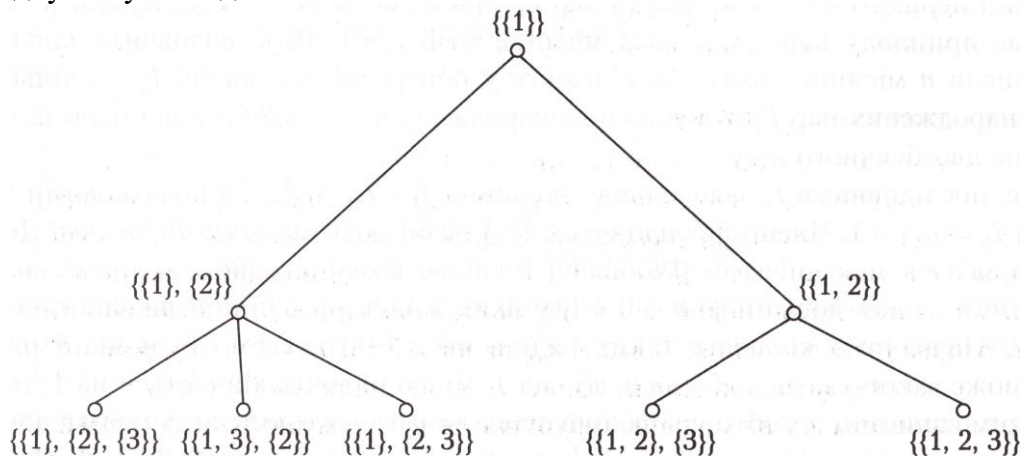

Рис.1

Приклад 6. На рис. 1 показано формування списку всіх розбиттів множини $\{1, 2, 3\}$. Дана множина налічує $\Phi(3)=5$, де $\Phi(n)$ – число Белла.